

man maa slutte, at denne Vædske er Urin. Ved Beskaffenheden af denne Vædske og ved Undersøgelsen af Nyrenes Udvikling hos Fuglene, søger Prof. *J.* at bevise at Nyrene ere de første Organer der hos Fostret træde i Virksomhed, og da Secretionen i samme, efter hans foregaaende Undersøgelser, hos Fuglene, Krybdyrene og Fiskene betinges af Vener, slutter han atter at Venesystemet afgiver en af de første Betingelser for Fosterets Liv og Udvikling.

Professor og Ridder *Örtsed* har fortsat sine galvanomagnetiske Undersøgelser. Han har dels foreviist Selskabet de mærkeligste nye Forsøg i denne Materie, dels søgt at berigtige de forskellige Theorier, man har udtænkt, for at forklare de galvanomagnetiske Virkninger; men for saa vidt disse Meddelelser kunde have mere end Tidens Interesse, ønsker han, dog ikke at offentliggjøre dem, før han kan fremlægge et større sammenhængende Arbejde over Electromagnetismen. Her bliver derfor ikkun at anføre en ny Anvendelse af Electromagnetismen, der maaske kunde give Middell i Hænderne til en heel Række af Galvanisk - chemiske Undersøgelser. Som bekjendt har *Zamboni* fundet at man kan sammensætte en galvanisk Söile af to Materier, en fast og en flydende, naar ikkun det faste Legem er saaledes dannet, at det paa den ene Side frembyder en meget større Beröringsflade med Vædsken end paa den anden. Disse toledede Söiler have en meget svag Virkning, og selv de meest övede Experimentatorer have fundet Vanskeligheder i at faae regelbundne Virkninger deraf. Galvanomagnetismen opfatter denne Gjenstand i sin største Enkelhed. To Strimler Zink, af ulige Brede viser denne Virkning, ved Hjelp af den galvanomagnetiske Multiplikator. Naar man forbinder hver af disse Strimler med [en Ende af Multipli-

catorens Traad, og inddypper dem paa lige Tid i en fortyndet Syre, saa sættes Redskabets Magnetnaal strax i Bevægelse. Den smaleste Strimmel virker i Kjeden som Zink, den bredeste som Kobber. Da hvert Punkt i den smale Strimmel maa lide en større Indvirkning end hvert Punkt i den bredere, naar Ligevægt skal opnaaes, saa sees at det stærkest angrebne af to Metalstykker virker, som det stærkest angrebne af to uensartede Metaller, der bringes i Kjeden. Det samme viiste sig, naar man brugte to lige Zinkstrimler, men dyppede det ene tidligere i Vædsken end det andet; det først inddyppede, som altsaa havde lidt den største Indvirkning forholdt sig som det brændbare Metal. Heraf følger da at intet Metal kan opløse sig i en Syre, uden at der allerede begyndes en galvanisk og magnetisk Virkning, endog blot ved den Omstændighed, at Inddypningen og Virkningen ikke paa samme Tid kan finde Sted paa alle Punkter. Selv Krystallernes Form erholder ved disse Forsög en chemisk Betydning.

Samme Medlem havde for nogle Aar siden forelagt Selskabet nogle Forsög over Vandets Sammentrykning, hvorved han havde viist at denne lader sig udføre med langt mindre Kraftanstrengelse end man almindeligt troer, naar man ikkun gjør Anvendelse af den bekjendte Grundsætning, at det Tryk, som udøves paa en liden Overflade af en indsluttet Vædske, virker derpaa, som om en lignende Kraft anvendtes paa enhver lige saa stor Deel af dens Overflade. I Følge heraf brugte han til Vandets Sammentrykning en viid Messingcylinder, paa hvilken var skruet en snævrere, hvori et Stempel kunde bevæge sig. Han kunde derfor med en liden Kraft gjøre Vandets Sammentrykning ligesaa kjendelig, som *Abich* og *Zimmermann* med deres mange hundede Pund. For at bedømme Størrelsen af den anvendte Kraft,